

Býráðsvalið

Luttökan til býráðsvalið í Havn mána-
dagin var vel stór enn vanligt hefur
verið til hetta val. Av 3612 veljarum
valdu 2054. Hetta er um 56,5 prosent.
Í 1956 valdu bert 48,6.

Mangur man hava verið bilsin yvir
úrslitið av hesum vali.

At fólkaflakkurin fekk 448 atkvøður
og 3 menn valdar hevði fáu annar enn
teir sjálvir væntað; men teir høvdu jú
eisini til se'nasta val nóg mangar at-
kvøður til at fáa 3 menn. Men við tað
at teir tá høvdu tveir listar, eydnaðist
tað teimum ikki ta ferðina.

Tað sum kom øllum meira óvart, var,
at tað skuldi eydnast einum einkult-
persóni, Peturi í Gong, at gerast næst-
størsti »flokur« og fáa 2 menn valdar!
Ein má spyrja seg sjálfan: er veljara-
fjöldin í Havn púra óbúgvinn politiskt?

Kjartan Mohr kom einsamallur inn
hesa ferð; men honum restaði kortini
íkkí so nógvar atkvøður í at fáa annan
mannin inn við sær.

Enn ein úttanveltaður maður, Th. P.
Christiansen, varð valdur. Hesin hevði
egnt við húsabygging í størri stili.

Kvinnulistin misti sín »mann«!

Gamla sjálvstýrið fekk heldur ikki
hesa ferð nakran mann valdan.

Tað eydnaðist akkurát tjóðveldis-

flokkinum at fáa ein mann valdan. Hes-
in var síðst valdur av øllum 11 býráðs-
limunum.

Sambandsflokkurin misti annan mann-
in, hóast atkvøðutal teirra øktist eitt
litið sindur.

Javnaðarflokkurin fekk báðar sínar
menn afturvaldar. Atkvøðutalið øktist
við lókum 100 í mun til síðsta býráðs-
val. Á fyrsta sinni eydnaðist tað flok-
kinum hesa ferð at fáa annan grannskoð-
aran valdan.

Atkvøðutolini vóru annar hesi (tølini
í klombrum eru frá valinum 1956):

LISTI A	272
Javnaðarflokkurin	(180)
LISTI B	140
Th. Pauli Christiansen	
LISTI C	233
Kjartan Mohr	(211)
LISTI D	189
Sambandsflokkurin	(162)
LISTI E	133
Tjóðveldisflokkurin	(137)
LISTI F	448
Fólkaflakkurin	(79 + 167)
LISTI G	113
Sjálvstýrisflokkurin	(76)

Jólaorðabókin ...

Framhald frá 1. síðu.

komin í samband við hetta fræga tiltak.
Sanatoriði rúmar 185 børnum. Aftrat
verða fleiri barnaheim ríkin við peningi
frá jólamerku-søluni.

Fleiri lond hava tikið eftir og nýta
peningin til tilik endamála.

Okkara barnahjálparkerki er nú vorð-
ið eitt serkenni á jólaposti okkara.

LISTI H	282
Petur í Gong	(116)
LISTI I	54
Andrew Isheim	
LISTI K	85
Kvinnufelag.ð	(117)
LISTI L	50
Jákup Jacobsen	

í nýggja býráðnum koma at sita:

J. P. Henriksen og Edvard Lindenskov
(listi A), T. Pauli Christiansen (listi B),
Kjartan Mohr (listi C), Trygve Samuel-
sen (listi D), Poul Hansen (listi E),
Sigfried Skaulde, Peter Christiansen og
Mortan Carlsen (listi F), Peter í Gong
og Oliver Kragesteen (listi H).

í líkningarnevndina eru valdir:

Jacob Wenningstedt (A), Jacob Jacob-
sen (C), Aage Michelsen (D), Níclas á
Dunga (E), Elias Johansen og Louis
Højgaard (F), Jens Dam (H).

Grannskoðarar:

Ingvar Jacobsen (A), Karl Jacob-
sen (F).

JÓLANISSA:

Ikki ólík vætturini í okkara fólkatrúgv.
Ofast varð hon hildin at vera ein grá-
klæddur maður við reyðari húgvu. Helt

til í fjósum og hoyloðum. Var góð v.ð
húsfólkið, arbeiddi dúgliga um náttina,
gav neytunum, bar inn hoyggi og korn
o. s. fr. Kravdi góðan mat, helst greyt.
Á okkara dogum hevur hon fingið ser-
ligt samband við jólina og verður al-
oftast avmyndað í jólabløðum, á jóla-
kortum og øðrum. Henda uppfatan av
jólanissuni er eyðsæð ávirkað av teim
týsku St. Nicolai-síðunum.

Christmas Island. 1) Eldoyggj í Indi-
ska Havinum, sunnanfyri Java, og hoyr-
ir til bretska krúnlandið Singapore. 155
kv. km., 866 íbúgv. 2) Størsta ring-
koraloyggj í Kyrra havinum. Umhvørv-
ið 170 km., 602 kv. km.

JÓLASKEKIL:

Fleingja, ið børn verða hóttað við um
jóltdiir, um tey ikki akta væl.

JÓLASÖL:

Fyrsti nýmáni eftir jól.

HIN VÆNASTA RÓSAN

SJÓNLEIKUR FYRI BÖRN

P. Karbech Mouritsen tóddi.

Tey, ið leika, eru:

Drottningin,
Prinsurin,
Móðir við barni sínum,
Frásøgumaður,
Vismaður,
Kvinna,
Maður.

(Drottningin liggur í eini song. Fyri drottningini
standa ungur gentur við rósnum. Vismaðurin stendur
og litir at drottningini).

FRÁSÖGUMAÐURIN:

Landið alt er skrytt í sorg,
frá minstu smáttu til kongsins borg;
á beði liggur drottning bleika,
læknakynstur ei henda veika
grøða kann.
til hallar fingur vit vitran mann,
og vitbjartur so talar hann:
»Um higat ta fagrustu rósu vit tóku,
tá burtur frá drottning vit sóttina róku.«
Mong rósan fram varð borin í høllum,
enn restar hin fagrusta tó av øllum.

(Hann fer til viks).

VISMAÐURIN:

Av reinasta kærleik' rósan ein mynd er,
hon moldum úr ei spreittur her.
Eingin menniskja enn hevur evnað
á hesi blómu navnðið at nevna.
Eingin enn hevur peikað á staðið,
har hon varð skrydd tey skreytfogru klæði.
Ei er rósan hetjunnar prýði.

tá fyri land sitt teir stóðu í stríði.
Ta fagrustu rósu tú ikki fann
í kærleika millum kvinnu og mann.
Vitskapsins blóma so loyndarfull
mót' rósuni er — sum dust til gull.
Hvør loysir ta fogru rósu av strá,
áðrenn drottning vára fer hiðan ífrá?

MÓÐIR VIÐ BARNI SÍNUM:

Fyri vist so vil eg trúgva,
eg veit, hvar henda rósa man búgva:

Mynd frá framförluni í KFUM í Havn.

Rósukinnin bjørt man skyggja,
tá litla barnið at mæi man hyggja,
tá blíða eygað til min lær,
eg reinasta kærleika finni har!

VISMAÐURIN:

Nei, ikki er tað rósan vón,
tú sær í kærleika frá tín son'.

KVINNA:

Nú meg minnist,
hvar rósan finnist:
Drottning hon gekk frá síni trúnu,
legði frá sær drottningakrúnu,
yvir soni hon vakti dag og nátt,
ti hiti sterkur tók hann í sín mátt.
Miklar bønir fyrir sonin bað,
fyrir Guði sínum hon lá á knæ.
Á drottningar kinnum eg blómuna sá —
bleik var hon sum bløðini, te-rósu á.

VISMAÐURIN:

Von sorgar hvíta rósa var á hennar' vegi;
tó ei hin fagrusta sæst enn á hesum degi.

MAÐUR:

(undir liðini á honum ein konfirmantur
í hvítum kjóla).

Tann vænasta rósan í verðöld, eg veit, hon
er henda:

Móti Guðs altar' tey ungu sær venda
og endurtaka dópsins pakt.
Tá gentan ein hevði sagt sitt »ja«,
mót' Guði sær vendi, í kærleika bað,
at hon Guðs boð má halda so glað.

VISMAÐURIN:

Handan blóman til signing er, men
eingin tá vænastu nevnt hevur enn.

LITLI PRINSURIN:

(kemur inn við stórarí bók í hendi)

Mamma, hoyr, her er góður lestur:
Ein maður er vorðin á krossin festur,
mannaættum at bjarga og gegna,
ti einsamallir vit einki megna.
Guð elskaði hvønn tann, á jorðini býr,
so hann gav sín son. — Og hvør tann, sum trýr
á hann, skal arva eitt ævigt liv.

VISMAÐURIN:

Stórri kærleiki hugsast ei kann.

DROTTNINGIN:

(seist upp undir seg)

Eg hana siggi. — Aldri henda kann svá,
at hann doyri, sum hesa rósuna sá.
— Tann vænasta rósa á foldum.

